

На Волині щоденно реєструють одну нову ВІЛ-позитивну особу

За період епідемії (1996–2014 рр.) у області виявлено 4337 осіб із антитілами до ВІЛ (417,5 на 100 тис. нас.), із яких станом на квітень живе в області 2454 особи. 3 них перебуває під медичним наглядом 1841 особа — 75,2% із числа тих, хто проживає в області. За 2014 рік обстежено на наявність антитіл до ВІЛ 116 925 осіб, із них виявлено 321 ВІЛ-позитивну — 0,27%. На Волині щоденно реєструють одну ВІЛ-позитивну особу. Про свій ВІЛ-статус не знає кожна четверта ВІЛ-позитивна людина.

25

приблизно на стільки відсотків у січні-квітні 2015 року порівняно з аналогічним періодом 2014-го знизився обіг роздрібною торгівлі в Україні — до 300,499 млрд грн.

За ухилення від мобілізації судитимуть двох волинців

Двоє військовозобов'язаних жителів Турійського району, яких військово-лікарська комісія визнала придатними до служби, отримали повістки і повинні були прийти у військкомат. Однак чоловіки у призначений час не з'явилися для подальшої відправки до місця проходження служби. Слідчим Турійського РВ УМВС України у Волинській області повідомлено ім про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 336 (Ухилення від призову за мобілізацією) ККУ. Тепер обом загрожує до п'яти років позбавлення волі.

5

Відомості.інфо
№19 (761)

21 - 27 травня 2015 року
<http://www.vidomosti.info/>

Тема дня

Як під Ковелем депутати землі роздавали

Скандал спалахнув у Зеленській сільській раді Ковельського району після того, як місцеві депутати щедро роздали одним махом 228 земельних ділянок під індивідуальну забудову

Голова Всеукраїнського об'єднання «Комітет громадського спротиву» Микола Печенюк, який проживає у приміському селі Воля-Ковельська, розповідає, що сесія сільради проходила в закритому режимі. За його словами, депутати зробили «чорну справу», виділивши земельні ділянки своїм дітям та родичам, незважаючи на існуючу чергу.

Активісти зверталися до голови Зеленської сільської ради Олександра Паровенка, щоб на дошці оголошень влада вивісила рішення сесії та списки громадян, які отримали землю. Але цього не зроблено.

«Наш голова, коли йшов на вибори, то декларував, що буде все робити по-справедливому. Я бачу, що ніякої справедливості немає. За старого голови було краще, ніж за теперішнього. Все робиться «втемну», щоб тільки розіслати громаду, настроїти проти себе людей. Коли я його [Олександра Паровенка] попросив особисто надати ці списки, то він мені сказав: «Прийди, я тобі їх покажу». Я прийшов і чую від нього: «От бачиш — твої дочці ділянку дали, дочці брата теж дали...». Мене менше за все це цікавить. Якщо їй дозволено за законом, то ви їй дайте. Якщо не дозволено згідно з чергою і за законом, то вибачте. Вона обійдеться без тієї ділянки», — каже Микола Печенюк.

Громадським активістам усе ж вдалося роздобути список щасливчиків, яким сесією надано землю. Хоча наш співрозмовник відмовився офіційно повідомити, від кого саме отримали перелік прізвищ. Значиться в ньому як учасник АТО Михайло Миколайович Євтушок. Проте жи-

телі сільської ради такого чоловіка не знають. «Ми підозрюємо, що це за людина. Але хотілося би, щоб тут розібралася влада», — наголошують місцеві патріоти.

сіл Воля-Ковельська та Зелена відмовлено.

«Мій старший брат Василь Васильович Печенюк є учасником АТО, брав участь у бойових діях у

На Волині депутати Зеленської сільської ради на закритій сесії роздали лівову частку землі, кому хотіли. У підсумку військові, котрі пройшли східний фронт, отримали лише 22 земельні ділянки, в той час як ще 200 наділів віддали, оминаючи чергу. Від села Зелена до Ковеля — рукою подати. Незабаром тут планують зводити цілий житловий масив. Сотка землі коштує не менше тисячі доларів. Та ділянки депутати ділили вибірково на закритій сесії. Біля дверей навіть поставили міліціонера. Тим часом експерти запевняють: закравши сесію, сільські обранці порушили закон. «У закритому режимі можуть проводити лише сесії, на яких вирішують питання обороноздатності держави. Але це не є компетенцією місцевих рад», — зазначив керуючий справами Ковельської районної ради Андрій Броїло.

Є у довжелезному списку й чиновники високого рангу — начальник Управління Пенсійного фонду України в місті Ковелі та в Ковельському районі Інна Самолук і начальник управління фінансів Ковельської районної державної адміністрації Тетяна Марчук. Незрозуміло, на якій підставі їм виділено ділянки, тоді як багатьом жителям

склади 5-го окремого батальйону Добровольчого українського корпусу «Правий сектор», воював на території села Піски та Донецького лєтвища. Ну, Василь для себе нічого не буде просити, бо він є боєць. І я для себе не проситиму. Мені не потрібно. А так як Василь зробив державну справу і пан Паровенко знав про те, що була заява на землю, то моєму брату сказали: «Немає землі. Почекаєш. Твої дочці дали». То де тут справедливість? Роздали наближеним, усім «своїм». Навіть за часів Януковича тут такого не робили. Паровенко належить до «Фронтів змін» Яценюка. Не знаю, як його там тримають у тій партії? Він був ще депутатом районної ради: людина каже одне, а робить інше. Я не знаю, як із ним боротися. Товариші-побратими мого брата дзвонили з Луцька і казали, що знають, як його проілюструвати гарно», — каже Микола Печенюк.

Тетяні Баглай, жительці Воля-Ковельської, такий несправедливий поділ землі «спричинив серйозну

наругу». Її батько, Олександр Кирилович Свінчук, ветеран Другої світової війни, визволитель Ковеля від німецько-фашистських загарбників, уродженець цього села, ще в 2003 році написав заяву на виділення ділянки під забудову, вказавши, щоб землю переписали на доньку, тобто на Тетяну Баглай. Старого чоловіка поставили на чергу, але він так і не дочекався того поділу, який відбувся у 2007 році, помер.

Тодішній сільський голова Володимир Дригуля запропонував жінці написати заяву на себе, мовляв, її поставлять на чергу, як буде другий поділ землі, вона обов'язково отримає свій «наділ». Пані Тетяна погодилася на ці умови. Вона була 66-ю в черзі, а її 21-річний син — 412-й. Їм обом із сільської ради нещодавно прийшла відмова.

Жінка розповідає, що ніхто з її сім'ї не отримував земельних ділянок, і зараз їм також відмовили. Хоч одержували землю депутати. Деякі «взяли» навіть по три ділянки «на сім'ю» — для дітей внуків, сватів, братів... Наша співрозмовниця називає все це «мародерством». Вона зверталася до Ковельської міжрайонної прокуратури, але там відповіли, що не займаються такими справами, і «відфутболили» до Державної інспекції сільського господарства, де також розвели руками. Виходить замкнуте корупційне коло.

Тетяна Баглай підійшла до землевпорядника і попросила показати заяву на виділення землі, а у відповідь почула приголомшливу новину: заяви немає, бо її разом із іншими заявами уже знищили, тобто спалили. Навіть дали «відписку» за підписом сільського голови Олександра Паровенка про те, що заяви громадян, керуючись наказом Мін'юсту, «вилучені та знищені як такі, що не мають культурної цінності й втрачати практичне значення». Як таке могло статися — жінка просто не розуміє.

«Хіба за знищення наших заяв немає кримінальної відповідальності? Як же тоді надавалися ділянки іншим особам, коли їхні заяви теж спалені? З того всього випливає, що між депутатами була змова: кому надати ділянку, а кому — відмовити. Треба, щоб у справу негайно втрутилася прокуратура, яка відхрещується і не хоче за це братися. Люди будуть звертатися в суд. Дуже багато

мешканців незадоволені тим, що не було дотримано черговості. Навіщо тоді книга обліку? Заяви спалені! Казали колись, що при Дригулі «щось робиться», то тут узагалі немає меж беззаконності», — заявляє Тетяна Баглай.

Валентина Галайчук критикує владу за те, що сесія Зеленської сільської ради відбулася в один день зі святкуванням 70-річчя визволення Зеленої та Воля-Ковельської від німецько-фашистських загарбників. Як не парадоксально, але у Будинку культури вшановували пам'ять тих, хто загинув під час війни, а в сільській раді (на другому поверсі цієї ж будівлі) проводилася закрита сесія з розподілу земельних ділянок.

Її син Андрій Галайчук працює начальником караулу в пожежній частині. Після закінчення державного університету в 2007 році він написав заяву до Зеленської сільської ради на виділення ділянки під забудову як молодому працівникові. Того ж року одружився. Ділянки йому так і не надали. У сільській раді сказали, що він має службове приміщення в гуртожитку. Ось так зухвало мотивували відмову.

Ще більш дивну історію розкаже Ніна Харчук, яка у 2000–2014 роках працювала у Зеленській сільській раді землевпорядником. Коли зараз масово роздавалися земля під індивідуальне будівництво, то заяву її заміжньої доньки з двома дітьми-депутатами не задовольнили, щоправда, іншій дочці ділянку все ж надали.

«Я запитала: «Чому так?». Один із депутатів сказав, що то був «зуб» на колишнього голову сільради Володимира Карповича Дригулю і що я потрапила в немилицю. Але ж я землі не просила! Просили мої діти! Звернулася до теперішнього голови Паровенка Олександра Віталійовича, то він мовив, що я в 2007 році не задовольнила йому земельної ділянки — не там виділила її під город, де він хотів. То хіба люди вибрали голову сільської ради в 2014 році (тут були перевибори) для того, щоб він мстився за колишні якісь там недоліки чи помилки? Ніякої вини за собою не почуваю, не бачу, що в чомусь винна. За час своєї роботи я не взяла жодної ділянки ні своїм дітям, ані родичам», — заявляє Ніна Харчук.

Сергій ШАПОВАЛ,
kowel.com.ua

ДОВІДКА

ПАРОВЕНКО Олександр Віталійович — Зеленський сільський голова. Народився 14 січня 1979 року в м. Києві. Громадянин України. Освіта вища. З 1986 по 1988 рік навчався в ЗОШ I–III ст. с. Пісочне. З 1988 по 1990 рік — навчався в школі с. Тойкут. З 1990 по 1996-й — учився в ЗОШ I–III ст. с. Зелена. З 1997 по 2002 рік — навчався у Волинському державному університеті імені Лесі Українки на факультеті «Історія». Трудова діяльність. Із 2002 року працював учителем історії ЗОШ I–III ст. с. Зелена. 25 травня 2014 року — обраний Зеленським сільським головою. Сімейний стан: одружений, має сина і доньку.

Голова Всеукраїнського об'єднання «Комітет громадського спротиву» Микола Печенюк